

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204840
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5916204840.1

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. G., nar. XX.XX.XXXX, U. G., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, deti rodičov: U. G. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Q. XX/X, Y., t.č. bytom XX O. Y., O., O. XX X O., K. H., a Y. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. X/X, Y., t.č. bytom XX D. W., O., O. XX X P., K. H., v konaní o návrhu matky mal. detí na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti a zverenie mal. detí do jej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.10.2016 sa navrhovateľka domáhala, aby súd mal. deti zveril do jej osobnej starostlivosti s tým, že zastupovať mal. deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia, ako aj uložil otcovi mal. detí povinnosť prispievať na výživu mal. detí podľa jeho zárobkových schopností, možností a potrieb detí, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky od podania návrhu. Zároveň žiadala, aby súd stretávanie otca s mal. deťmi upravil v neobmedzenom rozsahu. Na odôvodnenie uviedla, že s otcom mal. detí sú rozvedení rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/13/2016-42 zo dňa 25.05.2016 (právoplatným a vykonateľným dňa 10.06.2016), pričom na čas po rozvode boli maloleté deti zverené do striedavej starostlivosti rodičov. Súd výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčil a styk otca alebo matky počas trvania striedavej starostlivosti neupravil. Rodičia len cca. mesiac fungovali tak ako bolo určené rozsudkom súdu, nakoľko otec zmenil prístup k deťom, začal sa zaoberať viac sám sebou, uprednostňoval svoje aktivity, zmenil svoj životný štýl a zmenil sa aj vzťah detí k nemu. Mal. deti s ním odmietajú ostať, keď sú choré, nechcú jesť čo navarí. Bývalý manžel upravil deťom detskú izbu, vymaľoval ju a kúpil poschodovú posteľ s matracom, následne však odmietol prispieť na ďalšie potreby detí. Navrhovateľka uviedla, že jej bývalý manžel nemá zábrany hádať sa s ňou pred deťmi. Situácia v rodine je tak veľmi napätá a má negatívny dosah na staršiu dcéru. V blízkej budúcnosti chce navrhovateľka riešiť samostatné bývanie a novú prácu, tak aby sa dokázala o deti postarať aj sama, nakoľko má za to, že takéto riešenie bude v prospech detí. V súčasnosti výdavky spojené s bývaním platí navrhovateľka s bývalým manželom na polovicu, všetky ostatné potreby detí hradí sama. Staršia dcéra je alergička, má intoleranciu na kravské mlieko, užíva lieky a z dôvodu alergie má prispôsobenú aj stravu. V škole nemá žiadne zvýšené výdavky, nakoľko maloletá sa stravuje doma a nechodí ani do školského klubu. Mladšia dcéra navštevuje materskú škôlku, kde sa platilo 20,- libier zápisné a 2,50 libier týždenne na stravu. Obom deťom kúpili spolu s ich otcom uniformy. Navrhovateľka platí maloletým na Slovensku poisťky vo výške 80,- eur a 85,- eur štvrťročne.

2. Z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 2P/13/2016 vyplynulo, že rodičia mal. detí žijú spolu s deťmi dlhodobo v Severnom Írsku, pričom obe maloleté deti sa narodili vo Veľkej Británii. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 2P/13/2016-42 zo dňa 25.05.2016 (právoplatným a vykonateľným dňa 10.06.2016) manželstvo navrhovateľky U. G. a odporcu Y. G. rozviedol, určil, že na čas po rozvode budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok obaja rodičia a mal. deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčil, styk otca

alebo matky počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neupravil, pričom návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Dňa 29.11.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľky označené ako žiadosť o stiahnutie návrhu na zverenie mal. detí do osobnej starostlivosti matky, v ktorom uviedla, že dňa 12.11.2016 ju jej bývalý manžel fyzicky napadol, pričom po privolaní polície bol odvedený a následne dostal zákaz stretávania sa a kontaktu s navrhovateľkou a s mal. deťmi, ako aj zákaz priblíženia sa k domu, a to až do vynesenia rozsudku na súde. Na základe týchto skutočností navrhovateľka preto netrvá na podanom návrhu. Zároveň uviedla, že o rozhodnutí súdu bude informovať.

4. Podľa § 23 ods. 1 z.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“) konanie sa začína na návrh.

5. Podľa § 29 ods. 1, 2 C.m.p. navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

6. Podľa článku 1 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES) č. 1347/2000, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na:

a) rozvod, rozluku a anulovania manželstva,

b) nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

7. Podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

8. Podľa článku 9 ods. 1,2 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoje obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak sa nositeľ práva styku, ktorý je uvedený v odseku 1 podrobil právomoci súdov členského štátu nového obvyklého pobytu dieťaťa účasťou na konaní pred týmito súdmi bez toho, aby namietal ich právomoc.

9. Podľa článku 10 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:

i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržované;

ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;

iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7;

iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

10. Podľa článku 12 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 súdy členského štátu pri výkone svojej právomoci podľa článku 3, na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak: a) aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu, b) manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

11. Podľa ods. 12 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností, upravené týmto nariadením, sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. To znamená, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých prípadov zmeny pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 52 C.m.p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, určenia povinnosti otca mal. detí prispievať na ich výživu, ako aj úpravy stretávania otca s maloletými deťmi. Z návrhu navrhovateľky, z vykonaných lustrácií v registri obyvateľov, ako aj z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 2P/13/2016 (najmä z rodných listov maloletých detí) vyplynulo, že rodičia mal. detí spolu s deťmi dlhodobo bývajú v Severnom Írsku, rodičia tam pracujú a maloleté deti navštevujú školu a škôlku, hoci na trvalý pobyt sú stále všetci účastníci prihlásení v Slovenskej republike. Na základe týchto skutočností pri posúdení vyššie uvedených kritérií je preto obvyklým pobytom rodičov a ich maloletých detí (aj s prihliadnutím na väzbu, dĺžku a kontinuitu prítomnosti v príslušnom štáte, situáciu z hľadiska zamestnania, resp. u maloletých detí z hľadiska návštevy školy a škôlky) Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

14. Vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľky, ktorá zobrala návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a konanie zastavil. Podľa názoru súdu v konaní nemožno pokračovať, nakoľko bolo preukázané, že maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania, majú obvyklý pobyt v Severnom Írsku, čím v zmysle čl. 8 Nariadenia nie je daná právomoc slovenských súdov na prejednanie veci týkajúcej sa rodičovských práv a povinností. Pokiaľ ide o ďalšie princípy určenia právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností vyjadrené najmä v článkoch 9, 10 a 12 Nariadenia, súd má za to, že ani jeden z týchto princípov by nebolo možné v danej veci aplikovať. Súd konštatuje, že maloleté deti žijú v Severnom Írsku od svojho narodenia (čl. 9), pričom v Severnom Írsku nie sú držané neoprávnene (čl. 10). Čo sa týka Dohody o súdnej právomoci zakotvenej v čl. 12 Nariadenia súd poukazuje na to, že neboli súčasne splnené podmienky ustanovenia článku 12 ods.1 Nariadenia, v prípade splnenia ktorých by slovenské súdy mali právomoc konať (t.j. aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu, manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc tohto súdu výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a súčasne je to v najlepšom záujme dieťaťa), keď právomoc slovenského súdu v čase začatia konania nebola výslovne prijatá otcom mal. detí a ani by to nebolo v najlepšom záujme maloletých detí najmä s poukazom na kritérium blízkosti v zmysle ods. 12 Nariadenia.

15. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok), písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), v odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 C.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a v prípade ak bolo podanie urobené v prebiehajúcom konaní, tak aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 C.m.p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.